

for byer og bymæssige bebyggelser, og som ikke er erhvervsøkonomisk nødvendige for landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerierhvervet.

Til indretningen af sådanne pladser kræves fredningsplanudvalgets tilladelse efter forslaget § 43 og bygningsmyndighedernes tilladelse efter landsbyggeloovens § 20 b. Såfremt en oplagsplads medfører væsentlige ulemper eller virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne, kan endvidere både fredningsplanudvalget og bygningsmyndigheden meddele påbud om etablering af hegn, beplantning eller andre foranstaltninger, som kan afhjælpe forholdet. Hverken efter lovforslaget eller efter landsbyggeloovens § 20 b vil afslag på ansøgning om tilladelse til indretning af en oplagsplads eller påbud om hegning m. v. medføre erstatning.

Efter § 9, jfr. § 8, stk. 1, i forslaget til lov om by- og landzoner vil indretning af sådanne oplagspladser m. v. i landzone endvidere nødvendiggøre en forudgående tilladelse fra amtsrådet eller byudviklingsudvalget. Et afslag medfører ikke erstatning.

Ud over det nævnte fælles område for lovforslagets § 43 og landsbyggeloovens § 20 b, omhandler forslaget § 43 motor- og andre væddeløbsbaner, campingpladser og tankstationer i det åbne land; også til etablering af sådanne anlæg kræves fredningsplanudvalgets tilladelse. De nævnte anlæg er endvidere omfattet af §§ 7 og 8, jfr. § 9, i forslaget til lov om by- og landzoner, hvorefter der kræves amtsrådets eller byudviklingsudvalgets tilladelse.

I naturfredningskommissionens betænkning (bd. II, side 189-190) redegøres for betydningen af, at fredningsmyndighederne har indseende med anlæg som de i forslaget § 43 omhandlede. Kommissionen udtaler, at det må afhænge af det system for anvendelsen og bebyggelsen af fast ejendom i det åbne land, som i øvrigt fastlægges, om fredningsmyndighederne skal have en selvstændig kompetence, eller om de skal indgå i overvejelserne om en høringsinstans.

For så vidt angår forholdet mellem lovforslagets § 43 og landsbyggeloovens § 20 b, finder ministeriet det ønskeligt, at fredningsplanudvalget har en selvstændig kompetence ved siden af bygningsmyndighedens.

For så vidt angår zonelovforslaget henvises til besvarelsen af spørgsmål (er ikke optrykt), jfr. ministeriet for kulturelle

anliggendes skrivelse af 27. marts 1968, samt det som bilag til besvarelsen fremsendte notat af 26. marts 1969 fra boligministeriet, hvori er redegjort for det påtænkte samarbejde mellem fredningsplanudvalgene og amtsrådene/byudviklingsudvalgene. (Notatet er ikke optrykt).

Det anføres i denne besvarelse, at fordelene ved at undgå etableringen af randplaner som et nyt planlægningsinstitut er så betydelige, at de kan opveje de ulemper, der er en følge af, at fredningsmyndighederne i højere grad kan blive nødsaget til at operere med fredningsplansservitutter og gennemføre egentlige fredninger.

Man kunne derfor rejse spørgsmålet, om ikke tilsvarende overvejelser måtte føre til, at § 43 kunne udelades i forbindelse med zonelovforslagets gennemførelse.

Det er ministeriet for kulturelle anliggendes opfattelse, at det for disse særlige foranstaltningers vedkommende (oplagspladser, lossepladser, motor- og andre væddeløbsbaner, campingpladser og tankstationer) er så vigtigt at finde frem til en fornuftig placering, der fuldt ud tilgodeser de landskabelige interesser, at man bør opretholde fredningsmyndighedernes selvstændige kompetence.

Med hensyn til erstatning kan bygningsmyndigheden ifølge landsbyggeloovens § 20 b påbyde nedlæggelse af en oplagsplads. Kun hvis oplagspladsen var lovligt indrettet før bestemmelsens ikrafttræden den 21. maj 1968, medfører et sådant påbud erstatning til ejeren eller brugeren. Erstatningen udredes af bygningsmyndigheden og fastsættes af vejbestyrelsens taksationskommissioner.

Ifølge naturfredningslovforslaget kan en eksisterende oplagsplads m. v. forlanges nedlagt ved fredningskendelse. Dette vil ligeledes medføre erstatning til ejeren eller brugeren. Erstatningen fastsættes af fredningsnævnet, eventuelt overfredningsnævnet, og udredes som andre fredningserstatninger, jfr. lovforslagets § 33.

Spørgsmål 27:

Hvad forstås ved „væsentlige ulemper“ i forslaget § 43, stk. 2?

Ad spørgsmål 27:

Bestemmelsen i § 43, stk. 2, supplerer som nævnt landsbyggeloovens § 20 b, stk. 2.